

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΑΜΙΛΤΩΝ

Σε μία κρίσιμη στιγμή του 'Αγώνος. Ο πιλότος 'Αντώνης Μήλιος στο 'Ανάπλι. Ο 'Αμιλτων στο στρατόπεδο του 'Ιμπραήμ. Την ώρα που ο γέρο-Σισίνης αλάτιζε ψάρια. Μία δραματική συνομιλία. Η λαίδη 'Αμιλτων και η γυναίκα του Κα- νάρη. Τα σχολιαστικά της Κανάρινας.

Τό έτος 1825 ήταν φοβερό για τόν Μωριά. Ο 'Ιμπραήμ Πασάς πέρασε τόν 'Ισθμό, και κατέβαινε στόν 'Αργίτιζο κάμπο, σκορπίζοντας τόν θάνατο και τήν καταστροφή. Έκαψε τόν 'Αργος, και κατά τόν Νοέμβριο στρατοπέδευσε μπροστά στ' 'Ανάπλι, όπου ή Προσωρινή Κυβέρνηση είχε κλειστή τρομοκρατημένη.

Μέσα στη γενική έκείνη απελπισία, έφτασε μ' ένα τρεχαντήρι στ' 'Ανάπλι ένας πατριώτης θαλασσινός, ό 'Αντώνιος Μήλιος, πιλότος του υπό τόν ναύαρχο 'Αμιλτων 'Αγγλικού στόλου. Ο πιλότος έζητησε νά ιδή τόν Γενικό Γραμματέα του Νομοτελεστικού Μαυροζορδάτο και μυστικά τού έδωσε ένα γράμμα. Ο Μαυροζορδάτος τού άνοιξε και βόηκε μέσα ένα χαρτάκι μέ δυό λέξεις στη Γαλλική γλώσσα: *J'en viens* (έρχομαι). Υπογραφή: 'Αμιλτων ν. Συγκινημένος από τή χαρά του ό Γεν. Γραμματέας, ζήτησε από τόν 'Ελληνα πιλότο συμπληρωματικές πληροφορίες, κ' έμαθε ότι ό 'Αγγλος Στόλαρχος, πλεονάζει μπροστά στις Σπέτσες έφτασε τήν επιδρομή τού 'Ιμπραήμ, και έπειθό, ήταν μπουράτσα στόν 'Αργίτιζο κόλπο και δέν μπορούσε νά φτάση γρήγορα ή φρεγάτα του, έστειλε τού γράμμα αυτό σαν προάγγελό φιλίας και προστασίας.

Μόλις ή είδησις αυτή διαδόθηκε στην πόλη, οι κάτοικοι κατέβηκαν στην παραλία και άλλοι ανέβηκαν σ' α τείχη προοιμενόντες τόν Στόλο. 'Υστερ' από κάμποσες ώρες, φάνηκαν μιά φρεγάτα και δυό κορβέτες μέ τήν 'Αγγλική σημαία. Ο κόσμος πήγε νά τονε- λαβή από τή χαρά του. Ζητωκραυγές, πυροβολισμοί κλπ. Και από τόν Παλαμήδι, και από τόν Πυροβολιστάσιον τών Πέντε 'Αδελφών τού κανόνα χειροκρούσαν τή σημαία της χριστιανικής Μεγ. Δυνάμεως.

Ερχότανε ό 'Αμιλτων! Αυτό ήταν πολύ! Ο άνθρωπος αυτός είχε κερδίσει από τήν άρχή τού 'Αγώνος τις καρδιές τών 'Ελλήνων μέ τή φιλελληνική του διαγωγή. Ο 'Αμιλτων ήταν ό τύπος τού 'Αγγλου ευπατριδού. Λίγα, αλλά σοβαρά τά λόγια του. Βαρύ, αλλά γεμάτο καλοσύνη τού ύψος του. 'Ατενάνει τών φίλων του 'Ελλήνων είχε πάρει τή στάσι ενός ανήσυχου πατέρα που βλέπει τά παιδιά του ν' αρχίζουν μιά δύσκολη και γεμάτη κινδύνους επεξέλιξη. Η συμβουλή του 'Αμιλτων πάντα είχαν σταθεί σωτήριες. Ένα τέτοιο φίλο λοιπόν είδαν οι 'Ελληνες νά εμφανίζεται στην κρίσιμη εκείνη ώρα, γι' αυτό ή χαρά τους ήταν δικαιολογητή. Χίλιες φήμες εκυκλοφόρησαν άμέσως, και ή σπουδαιότερη ήταν ότι 'Αγγλικά αγγίγματα θ' ανέβαιναν στο Παναγήδι και θά έφταναν στην 'Αγγλική σημαία.

Ο 'Αμιλτων έφερε τά πλοία του στο λιμάνι, κ' έπειτα, συνοδευόμενος από πολλούς αξιωματικούς, έβηκε στην πόλη. Η υποδοχή που τού, έγινε ήταν άποθεωτική. Ο 'Αγγλος ναύαρχος είδε τά μέλη της κυβέρνησως και — όπως γράφει ό ιστορικός: *«τους είπε λαγούς ένθαρρυντικούς και μυστηριώδεις»*. Τό σπουδιότ' ό' όμως, ήταν μιά δήλωση του σ' ό Ναυτιλιακό λαό:

«Ο 'Αγγλικός στόλος δέν θά έφτανε ενόσω κινδύνους ή πόλεις».

«Έπειτα, συνοδευόμενος πίντοτα από τόν έπιτελείο του, βγήκε από τή βενετσιάνικη «Πύλη της Ειρήνης», έπηγε στο στρατόπεδο τού 'Ιμπραήμ και μίλητε μαζί του. Τί είπαν μέ τόν Τουρκοαιγύπτιο αυτόν πριγκιπά δέν είχε άκριβώς γνωστό. Τό βέβαιο είναι ότι ή συνομιλία αυτή είχε τόν αποτέλεσμα νά σηκώση ό 'Ιμπραήμ τά τσαντήρια του και νά παύσῃ.

Τό 'Ανάπλι άφησε τότε σεσεν-γμό άνακ' υφιστάς.

Και μιά φροά όμως έθόμωνε σ' α σωστά μέ τους φίλους του τους 'Ελληνες ό 'Αγγλος ναύαρχος. Και είναι άρεστά πρίεργο τόν έπεισόδι που συνέβη μεταξύ 'Αμιλτων και Σισίνης, όταν ό τελευταίος αυτός ήταν πρόεδρος της Γ' 'Εθνικής Συνελεύσεως

Τροχίζνος και ζούσε μέσα σ' ένα φτωχικό επιτάκι σά νά ήταν ό κοινό ιeros άνθρωπος.

Τό σπίτι τού Προέδρου δέν είχε κανένα έξωτερικό ή έσωτερικό γυνώισμα. Ούτε φρούς, ούτε ύληρέτες έβλεπε κανείς. Όλο-όλο ή'αν ένα δωμάτιο άνώγειο, μικρό, στο όποιον άνέβαινε κανείς μέ μιά μικρή ξύλινη σκαλιστά. Δυό μικρά παράθυρα έφώτιζαν τό δωμάτιο τήν ήμέρα και ένα λουναράκι τών 20 λεπτών, ζεμασμένο από ένα καρφί στόν τοίχο, τόν έφώτιζε τή νύχτα. Χ'ιου ήταν στρωμένη ψιθα και άπάνω σ' αυτή μιά τρίχινη κάπα ή όποια χρησιμοποιεί για κρεβάτι και στρώμα. Ένα πέτσινο σακ-κούτι, από τά λεγόμενα τουριστικά χέιμπερς, που είχε μέσα τά λίγα άσπρόρουχα τού Προέδρου, ήταν χάρου για προσκεφάλο! Σ' ένα άλλο καρφί κρεμότανε μιά πετσέτα.

Τίποτ' άλλο δέν ύπήρχε μέσα στο γυμνό αυτό δωμάτιο. Ούτε έπιπλα, ούτε έσκαμνί. Έξω από τό δωμάτιο, ένας τοίχος από ξερο-λιθιά, χαμηλός και σχηματίζοντας γωνία μέ τό δωμάτιο, έχρησιμευε για κουζίνα, που τ' τζάκι της ήταν από δυό θάρια λιθάρια. Σ' τά χρόνια εκείνα κάθε πληρεξούσιος έφρα-πε νά φροντίζει μόνος του για τήν τροφή του...

Μιά μέρα λοιπόν, ό γέρο-Σισίνης, καθισμένος στο κατώζι του... προεδρικού του μεγάρου, έπιτηρούσε έναν άνδρωπό του που έξιλέπιζε μερικά ψάρια άγορασμένα έξω στην ήρα. Έξωφανα, φθάνει τρεχάτος από τήν παραλία ένας στρατιώτης και λέει στόν Προέδρου ότι μιά 'Αγγλική φρεγάτα άραξε τώρα δα στο λιμάνι κ' έροίξε άμέσως βάρα στην θάλασσα. Η φρεγάτα αυτή ήταν ή 'Καμ-βρία' και είχε μέσα τόν 'Αμιλτων.

Οι πληρεξούσιοι, έπειδή τήν ήμέρα εκείνη δέν είχαν συνεδριάσει ήταν ασχολημένοι έδω και ζει, νά φροντισουν κ' αυτοί για τό φα-γί τους και για τις άλλες ανάγκες τους. Ο Σισίνης άδει τότε στόν άνδρωπό που έβρισε τά ψάρια:

- Πήγανει γρήγορα νά μαζέψης τούς κληρονομικούς!
- Και τά ψάρια; Δέν τά τελειώσα από τη...
- Άσσε, τά καθαρίζω έγώ... Τρέχα...

Και ή γέρο-Πρόεδρος άνασκυμπώδη, έπήρε τά μαχαίρι για νά έξλεψή ή ύπολειπόμενα ψάρια.

Ένώ και νόνεινε σ' αυτή τή δουλειά και τή στιγμή που αλάτιζε τά ψάρια, έφτασε ό ναύαρχος 'Αμιλτων συνοδευόμενος από τόν πιλότο του, τόν 'Αντώνη Μήλιο, που τού έχρησίμευε και για διαγίτη; και ό όποιος δέν έγνώριζε τόν Σισίνη. Ο 'Αμιλτων άρρ' έροίξε μιά περίεργη ματιά στο γερνέτικι εκείνο που κρα-τούσε τή γαβάθα μέ τά ψάρια, ζώ-τησε:

— Έδώ μένει ό Πρόεδρος τής 'Ε-

θνοσυγκλήσεως;

— Μάλιστα, δρίστε άνω; άπή-

ντησε κροτάκι ό Σισίνης.

Και άμέσως έβρασε τή γαβάθα σέ μιά τρύπα τού ζερατίζαν, ή όποια τού χρησιμοποιεί για ντουλάκι, έξεπλυνε γρήγορα-γρήγορα τά χέρια του, και άνεβη έ στο δωμάτιο. Ο 'Αμιλτων, έπειδή σ' όν ύπήρχε κάθισμα, είχε καθίσει στο στηθαίο ενός παραθύρου και περίμενε.

— Λοιπόν που είναι ό κέρσιος Πρόεδρος; Ξαναρώτησε διά τού διεγο-μνήσις ό ναύαρχος.

— Ο Πρόεδρος είμαι έγώ, είπε στο διαμνηνέο ό Σισίνης. Προσφε-ρατε τά σέρβι μου και τίς έχομαι-στιές μου για τήν τιμή που μου γα-νεί νά έμ' έμ' νά ιδή αυτοπροσωπώς τήν κατάστασι μας. Τόν παρακαλώ νά μ' έ δηλώση ποιό είναι ή άφορμή της ελπίς έμ' έμ' του.

— Άφορμή τής επισκέψως μου είτε με φωνή βροντερή και ά-πειλητική ό 'Αγγλος ναύαρχος, ή ή άνυπόφορο πειρατεία στο Αιγαίο Πέλαγος. Η 'Επαναστατική Κυβερ-νησις πρέπει νά καταβίλ' ή κάθε φροντίδα για νά πάψουν τά ναυορ-

Η Λαίδη 'Αμιλτων (Πορτραίτο τού Ράινολτς)

Η Λαίδη 'Αμιλτων ως Βοηθός (Πορτραίτο τού Ράινολτς)

γήματα που γίνονται κατά της σημαίας των διαφόρων Έθνων.

Ο Σισίνης, χωρίς να παραχθή καθόλου, απήντησε :

— Δυστυχώς ή πειρατικές αυτές πράξεις γίνονται από μία συμμορία αλχηροεξοδών, οι οποίοι επιβουλεύονται την Έλληνική θλευθερά και είνε έχθροι του ιερού σκοπού για τον όποιον αγνηζόμαστε.

Ο μικρός μας στόλος μόλις επαρκεί να προστατέψη τά παλάτια μας και τά νησιά μας, επομένως ή Κυβέρνησις δέν έχει τή δύναμη να καταδιώξη και να καταστρέψη τήν πειρατεία. Κυβερνήσις και Συνέλευσις και όλος ο λαός θα ένοιωθαν μεγάλη ευγνωμοσύνη αν ανέλαμβανε ή Ένωσμένη Έξοχότης και οι άλλοι ναύαρχοι της Γαλλίας και Αυστρίας τήν καταδίωξη και εξολόθρευση αυτών των άθλιων κουρσάρων !

Στά λόγια αυτά ο Ναύαρχος, συγκινημένος, έπληττισε τό γερο-Πρόεδρο, άκούμπησε τό χέρι στον ώμο του και είπε :

— Σε λίγοι καιρό ή Έλλάς θα είνε ελεύθερη, γιατί έχει Πρόεδρο της Έθνικης της Συνελεύσεως ένα πρόνομο, γενναίο και μετιόφρονα πατριώτη, που μάς θυμίζει τους άρχηγούς της Αμερικανικής Συμπολιτείας ! Έχω καλό προσήλυτο για τήν ελευθερία της Έλλάδος ! Είμαι βέβαιος, γι' αυτή !.. Καί ο Αμύλτων, άφοψ έσφιξε θερμά τό χέρι του Σισίνης, έφυγε για τό πλοίο του.

Η προφητεία του φιλέλληνος Ναυάρχου αλήθευε. Η Έλλάς άτέκνιτε τήν ελευθερία της. Καί ο Αμύλτων, πιστός στην υπόσχεσι που είδε δώσει στη γυναίκα του, τήν έπηρε μαζί του στο πρώτο ταξίδι που έκανε ο Αγγλικός Στόλος στην Έλλάδα, για να θαυμάσει τή γή των άρχαίων θεών και των νέων ήρώων, όπως έλεγε.

Έκείνο τό καλοκαίρι ο ναύαρχος Κανάρης παραθέριζε στην Αίγινα. Μόλις ο Αγγλικός Στόλος κατέλευσε στον Πειραιά και ή Λαίδη Αμύλτων—ή ευγενέστερη και ή ώραιότερη γυναίκα της Αγγλίας—έμαθε ότι ή Κανάρινα έζη στο νησί έκείνο που είδαν όταν περνούσαν τή Σαρωνικό, έζητησε να γνωρίσει τή γυναίκα που έφερε τ' όνομα του Κανάρη και δέν έδίστασε να πάη να τήν επισκεφθί στην Αίγινα.

Ο δοξασμένος Πυρπολιτής κατοικούσε σ' ένα άπλο σπίτι. Η Αγγλίδα άριστοκρατίσσα, συνδυεμένη από Αγγλους άξιωματικούς, έφθασε στο σπίτι του χωρι : να προσεδοποιήσθ.

Η Κανάρινα, σωστή Έλληνίδα νοικοκυρά, τήν όρα έκείνη καταγίνονταν να σιδερώνη. Με πολλή της έκκλησι είδε να γεμίξη τό σπίτι της από τους ξένους που συνόδευσαν τήν Αγγλίδα κυρία. Ένας διερχομενός έζηγησε τά πράγματα, έγιναν ή άπαράτητες συστάσεις, έξεφράσθη ο θαυμασμός για τά κατορθώματα του Κανάρη και για τήν ώμορφία της νεαράς—γιατί ήταν πράγματι ωραία ή συντροφίσσα του Κανάρη—και τέλος ή ξανθή λαίδη είπε στην Ψαρινή άρχόντισσα.

Θά σάς ζητήσω μία μεγάλη χάρι.

— Στους δοσικούς σας, Κυρία, απήντησε ή Ναυαρχίνα. Θά κάνω ό,τι περνάει από τό χέρι μου.

— Σας παρακαλώ να μου χαρίσετε τά σκουλαρήκια σας και, για άνάμνησι, να δαχθήτε τά δικά μου.

Και, λέγοντας αυτά, έδειξε τά πολύτιμα, διαμαντένια σκουλαρήκια που στόλιζαν τ' αυτιά της και λαμποκοπούσαν.

Η Κανάρινα χαμογελώντας είπε :

— Με ευχαρίστησι μου θα σάς τάδω, αλλά τά δικά μου είνε ψεύτικα είνε κατωμένα από χάντρες, ένθ τά δικά σας βέβαια είνε αληθινά, θάχουν μεγάλη αξία !

— Για μένα όμως, απήντησε μ' ένθουσιασμό ή λαίδη Αμύλτων, έχουν μεγαλύτερη αξία τά ψεύτικα. Άρκει ότι τά είχε στά αυτιά της ή γυναίκα του Κωνσταντίνου Κανάρη για να είνε άνεκτίμητα !.. Όταν θα τά δείχνω στο Λονδίνο και θα λέω ότι τά φορούσε ή γυναίκα του Ψυπολιτού, κανένα σκολίδι δέν θα είνε πολυτιμώτερο !.. Λοιπόν, σάς παρακαλώ, δαχθήτε ν' αλλάξουμε τά σκουλαρήκια μας !

Η Κανάρινα χαμογελώντας πάντα, δέχτηκε και ή άλλαγή έγινε μ' έγκαρδιότητα. Έπειτα φιλήθηκαν και άποχαιρετίστηκαν...

Και λέει ότι και οι δύο ναυαρχίνες φορούσαν μέχρι τελευταίας πνοής τους καθεμιά τό δωρό της άλλης.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Μετά τόν Φόρντ και τόν Ρομφάλλερ τρίτος κατά σειράν από τους πλουσιωτέρους άνθρωπους του κόσμου είνε ο Αγγλος δοξής του Ουεστμίνστερ, με 200 εκατομμύρια δολάρια.

— Τέταρτος ο Έλλην Βασίλειος Ζαχάρωφ, με 195 εκατομμύρια δολάρια.

— Η μικρότερη άκροβάτις σ' όλον τόν κόσμο, είνε μία μικρούλα Παριζιάνα τεσσάρων ετών και τριών μηνών.

— Όνομάζεται Βιολέττα Φλερύ και είνε κόρη άκροβάτου.

— Σ' αυτή τήν ηλικία ή μικρούλα Βιολέττα κάνει πολύ επί-κινδυνες άσκήσεις που προκαλούν τό γενικό θαυμασμό.

— Η μικρούλα Φλερύ έπηρε και άθλητικό μετάλλιο για τά κατορθώματά της.

— Ανακαλύφθηκε τώρα τελευταία ένα δένδρο...που βρέχει !

— Τό δένδρο αυτό που λέγεται «ταμαϊ-καφι» και βρίσκεται στο Περού, έχει τήν ιδιότητα να μαζεύη τήν ύγρασία της άτμοσφαιρας, και όταν ύπάρχη ξηρασία να τήν μεταβάλλη σε νερό...

— Ένα τέτοιο δένδρο, λένε, πώς μπορεί να δίνη 40 λίρες νερό τήν ημέρα !

— Πρόκειται λοιπόν να γίνουν πειράματα, για να εξακριβωθί αν τό δένδρο αυτό μπορεί να μεταφτευθί στα ξηρά μέρη της Εύρώπης. Μακάρι να τό φέρουν και στην Αθήνα. Θά γλυτώσουμε από τήν Ούλεν...

— Μία θιαφένια βροχή έπεσε τώρα τελευταία στο Άνναμ. Η γή στρώθηκε με πυκνό στρώμα κιτρίνης σκόνης, που έμοιαζε πολύ με τό άνθος του θειαριού.

— Παρόμοια βροχή έπεσε προό λίγων ετών και σε κάποια έπαρχία της Γαλλίας.

— Όπως έξηγησεν δέ ή επιστήμη, πρόκειται για τό έσωτερικό του σπόρου της λεύκης, που είνε κίτρινο.

— Ο άνεμος άρπάζει τους σπόρους αυτούς, τους σηκώνει ψηλά, τους άνοίγει και τό περιεχόμενό τους πέφτει στην γή σαν θιαφοβροχή.

— Στη Δανία δέν ύπάρχουν παιά...δεσποινίδας !

— Δέν παντρεύτηκαν, βέβαια, όλες ή κοπέλλες.

— Μόνο που κατόπιν αποφάσεως του Γυναικειου Συνεδρίου των Δανιών καταργήθηκε ο τίτλος της δεσποινίδος ως...ταπεινωτικός !

— Στην Αγγλία έγιναν προό λίγων ημερών άγώνες δόμου άποκλειστικώς μεταξέ...γερόντων.

— Οι άγώνες έπρόκειτο να διαρκέσουν επί εξ ημερας, κατά τάς όποιάς οι άγωνιστάι θα διέτρεχαν 528 χιλιόμετρα !

— Νικητής άνεδείχθη ο Τσάρλς Χάρτ, ηλικίας 62 ετών ! Φαντάζεσθε δηλαδή τί λεβεντόγερος θα είνε...

— Ένα πολύ άσχημο άστείο έκαναν τελευταίως τρεις πλουσίοι Αμερικάνοι ταξιδεύοντες στη Γαλλία.

— Μόλις έφτασαν στο Χερβούργο, άλλαξαν τά δολάρια τους και πήραν Γαλλικό χαρτονόμισμα.

— Έπήγαν έπειτα και έβιαν και όταν άνέβηκαν στο τραίνο για τό Παρίσι, ήσαν...στουπύ στο μεθύσι.

— Για να δείξουν τότε τήν περιφρόνησί τους στο φτηνό Γαλλικό χαρτονόμισμα, έκσφριτωσαν στα καθίσματα και στα καλύματα τους χαρτονόμισμα των 1000, των 500 και των 100 φράγκων, καλύπτοντας με αυτά όλο σχεδόν τό έσωτερικό του βαγονιού τους !

— Ο άρχηγός του τραίνου, όμως, δέν τους τό έσυγχώρησε αυτό. Τούς κατήγγειλε στην άστυνομία του πρώτου σταθμού επί προσβολή του τόπου που τους έφιλοξενούσε και ο άστυνομικός σταθμάρχης τους κράτησε ως που έσμεύθουν και ζήτησαν συγγνώμην...

— Αν οι Αμερικάνοι αυτοί έκαναν τό ίδιο πράγμα στην Έλλάδα θα μπορούσαν να στείρουν με Έλληνικά χαρτονόμισματα, όλόκληρη τή Θεσσαλία !..

— Και καί δικό μας. Τό όνομα Γίκας, τό όποιον συνηθίζεται προό παντός στην Ύδρα, και στα άλλα γύρω νησιά σημαίνει Γεώργικας, δηλαδή και κατ' άποκοπήν των δύο πρώτων συλλαβών Γίκας-Γίκας !..

— Μία βυζαντινή Παναγία του Αγίου Όρους λέγεται «Παναγία ή Έσφαγμένη», γιατί όταν κίπιοις Οθωμανός τήν χτύπησε με τό σπαθί του στο πρόσωπο, έτρεξε από τήν πληγή αίμα !..

Ο Συλλέκτης

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

Η ελβερομανής

Ο ρομαντικός κύριος : Ω ουράνιον πλάσμα !.. Θά ήμουν ο ευτυχέστερος άνθρωπος των θνητών αν θέλατε να ζάνουμε μαζί, ένα ταξιδάκι εις τοίς αιθέρας...

Η Μοιρένα νεάνς : Α ! πολύ τραγικά μου τά λέτε, κύριε. Έγώ άντι να περιπλανώμαι στον αιθέρα... προτιμώ να τόν...πίνω...

Α. Πορφύρας

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Δέν ξερω πώς να σου τό είπω. Μά ο δρόμος, χτες τό βράδυ, Μέσ' στη σταχτεία τή συγγενιά κά θέατρο είχε γίνει. Μόλις φαινόταν ή σκηνη στ' άναρτο τό σκοτάδι. Και σά σκιές φανόντανε μακριά μου οι θεατρίνοι.

Τά σπίτια πέρι κι' οι αδές και τά κλωνάρια άντάμα Έλεγεσ κι' ήταν σκηνικά παλλά και ξεβαμμένα, Κ' εκείνοι έβγαίναν κι' έπαίζαν τ' άλλόκοτό τους δράμα, Κι' άκουγες βόγγους, κι' άκουγες και γέλια ευτυχισμένα.

Έγώ δέν ξερω. Έβγαίναν κι' έσείγαν κι' έπαγαίναν Κ' ήτανε μία παράσταση και θλιβερή κι' ωραία, Κ' έργαινε—Θέ μου !—κι' ή νυχτιά, καθώς έπαραισταιναν. Έβγαίνε—Θέ μου !—κι' έδριχνε τή μύση της αυλαία.